

CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL PRVÝ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

Skutečně, já mluvila jsem poměrně málo, za to však naslouchala jsem jeho vypravování a potěchou. Mělo to už v povaze být sdílým. Rád otvíral nezkušené myslí různé výjevy a pohledy na svět (nemyslím zkažené obrazy a zavilé druhy žití lidského, ale brž takové, které byly zajímavé pro nezvyklost a zvláštnost svou). Do opravdy jsem měla nasmírnou radost, přijímajíc tyto nové myšlenky, jež mi sdílel, představující si nové obrazy, jež mi poskytoval, a následující jej v myšlenkách po nových krajích, jež mi odhaloval, od čehož nikdy nebyla jsem vyrušena aniž zaleknuta nějakou nepřijemnou narážkou.

Volnost jeho chování osvobozovala mě od veškeré trapné obfádnosti, přátelská upřímnost, kterou jevil ke mně způsobem rovněž tak slušným, jako srdečným, poučala mne k němu. Občas zmocňoval se mě pocit jako by to byl spíše můj přítel než můj pán, a někdy stával se pánovitým.

Leč nevím, jak jsem si již toho, vždyť věděla jsem, že jest to jeho zvykem. Touto okolností, jež přimísila se k mému životu, cítila jsem se tak ukolébávanou a tak šťastnou, že přestala jsem toužit po nějakých příbuzných. Můj skrovitý osud zdál se nabývatí většího rozsahu, veškeré mezery mého života byly již vyplněny, mé zdraví tělesné značně se polepšilo, stála jsem a na těle přibývala.

A což zdál se dosud pan Rochester mému zraku tak ošklivým? Ne, milý čtenáři, neboť věděl a mnohé jiné četné pocity stejné příjemné jako roztomilé, činily mi jeho tvář tak puvabnou, že jsem jej ráda viděla; přítomnost jeho v pokoji rozněcovala mne daleko více než ten nejkrásnější oheň. Než přece jsem nezapomněla na jeho vady, a do opravdy nebylo to ani možno, neboť dopouštěl se jich často před mnou. Byl hrdý, kousavý a drsný oproti jakékoli nízkosti; v hloubi duše své byla jsem přesvědčena, že jeho velká láskavost ke mně byla vyvážena nespavedlivou pfností k mnohým jiným. Byl rozmariný a nevypočitatelný; častokrát, byvši vyzvána mu předčítati, našla jsem jej při svém příchodu sedět samotného v knihovně s hlavou opřenou na složené ruce; když jí pozdvihl, mračný, skorem zlomyslný úšklebek zatemňoval jeho rysy. Byla jsem však přesvědčena, že jeho vrtkavost, jeho drsnost a jeho dřívější poklésky po mravní stránce (pravím dřívější, neboť zdálo se, jako by teď ehtl se polepšiti), vznikly u něho následkem nějaké kruté rány osudu.

Byla jsem dále přesvědčena, že muž ten má v povaze náklonnost k dobrému, než jaké se v něm za nepříznivých okolností vyvinuly, vychováním vytvořily nebo osudem byly podnětény.

Pevně jsem věřila že v něm je dost dobrého látky uloženo, ať nyní dohromady všelijak rozházené neuspůsobené. Nemohu popřít, že sdělila jsem s ním jeho tiseň, ať byla jakéhokoliv druhu a že bych byla dala za to cokol, jen kdybych jí byla mohla znáti.

Ačkoli jsem shlasla svátku a uložila se do postele nemohla jsem přece usnouti, neboť jsem stále viděla v duchu jeho pohled, s nímž se zastavil v aleji, řka, že jeho osud se postavil před ním a vyzval jej, aby byl šťastný v Thornfieldu.

"Proč by nemohl být šťastným?" tázala jsem se sama sebe. "Co mu odcizuje tento dům? Opostí jej opět brzy? Pani Fairfaxová řekla, že zřídka sdílí se tu dle než štěstí dají; než nyní sdílil tu již osm neděl. Kdyby odcílil, byla by změna ta pro mne velice trapná. Myšlím, že kdyby tu nebyl na jaře, v létě a na podzim, že slavnostní a krásné dny připadaly by mi velice smutným!"

Nevím, zda po tomto přemýšlení jsem usnula nebo ne; po nějaké době však jsem se probudila

ti dzbánu, jež jsem odhodila od sebe vyprázdnivši jej a k tomu všemu polití studenou lázní, jež jsem mu způsobila, probudily konečně pana Rochester a; byla teď tma, přece jsem hned poznala, že se probudil, neboť slyšela jsem, jak proklínal tím nejhorším způsobem, vida, že nalezla se v louži vody.

"Což je zde povodeň?" volal. "Ne, pane!" odpověděla jsem, "ale hořelo zde; nuž vzhůru již, oheň je již uhasen — přinesu vám světlo."

"Ve jménu všech duchů v křesťanství, toť Johana Eyrová!" volal. "Co jste to se mnou provedla, vy čarodějkou kouzelná? — Kdo jest tu ještě? Čhtěla jste mne utopiti?"

"Přinesu vám světlo, pane, a ve jménu páně, vstaňte! Někdo se spiknul proti vám, vy můžete hned vypátrati, kdo to byl a proč vám to učinil."

"Tak! Již jsem vzhůru — avšak nenoste teď světlo, počkejte nějakou minutku, až seženu nějaký suchý šat — jeli tu nějaký; ach, zde je můj župan! Běžte teď!"

Odběhla jsem a přinesla jsem svěčku, která dosud stála na chodbě. Vzval mi jí z ruky, pozvedl ji vzhůru a přehlížel postel, popálenou a zčernalou, prostěradlo smolné a koberec kolem ve vodě plovoucí.

"Co je to? A kdo to učinil?" tázal se.

Krátko jsem mu vyprávěla, co se přihodilo; o podivném směchu, který jsem zaleskla na chodbě, o krocích, nesoucích se do třetího patra, o kouři, o zápachu po ohni, jenž přivlel mne k němu do pokoje, co jsem zde nalezla a jak polila jsem jej veškerou vodou, která mi byla po ruce.

Naslouchal vážně; když jsem skončila, prozrazoval jeho obličej spíše starost než údiv; po mém vypravování zůstal nějakou chvíli tiše.

"Mám zavolati pani Fairfaxovou?" tázala jsem se.

"Pani Fairfaxovou?" K čemu, u ďábla, chcete ji zavolati? Co by tu dělala? Nechte ji klidně spát."

"Tedy půjdu pro Leu, nebo vzbudím Jana a jeho ženu."

"Není třeba! Buďte ztiše! — Máte šátek! Jeli vám zima, vezměte si ještě můj plášť, zabalte se doň a posaďte se do lenošky. Tak! pomohu vám; a teď dejte nohy na stoličku, abyste je neměla v mokru; opustím vás na několik minut a vezmu s sebou světlo! Počkejte, až se vrátím a budete zatím tiše jako myška. Musím se podívati do druhého patra. Avšak ještě jednou, nehýbejte se a nevolajte nikoho!"

Odešel. Dívala jsem se, jak světlo mizelo. Kráček pomalu po chodbě, otevřel co možno tiše dvě na schody, zavřel je zase za sebou a zmizel. Oetla jsem se v naprosté temnotě. Dávala jsem pozor, zda neslyším nějaký šramot, ale neslyšela jsem ničeho.

Uplynula hodná chvíle. Stávala jsem se unavenou. Byla mi zima vzdor tomu, že jsem byla v plášť zahalena; také jsem nechtěla, k čemu je mi tu prodlévati, když nesám nikoho v domě vzbuditi. Již již byla bych vyvolala neřeba pana Rochester a tím, že bych byla přestoupila jeho rozkaz, když tu zazářilo temné světlo na chodbě; a zároveň jsem slyšela, jak jeho neobrátit nohy kráčet po rohožkách.

"Snad je to on a ne něco horšího," myšlila jsem si.

Vstoupil bled a přepadlý v obličej.

"Vyzkoumal jsem vše," pravil, stavě svěci na umyvadlo, "je to uau tak, jak jsem očekával."

"Co to, pane?"

Neodpověděl, ale stál před mnou s rukama založenými, di vaje se k zemi. Konečně po několik minutách otázal se podivným hlasem:

"Zapomněl jsem se vás septati, zda jste někoho viděla, když jste otevřela dveře vašeho pokoje?"

"Ne, pane, viděla jsem jen svěčku na zemi."

"Ale slyšela jste podivný smích? Myšlím, že slyšela jste jej již jednou před tím — nebo aspoň smích jsem podobný?"

"Ano, pane! Ano, pane! V domě je ženitna, zvaná Gracie Poolová, která tu žije a ta se směje

podobně. Je to podivná osoba!"

"Ano; tak je tomu. Gracie Poolová. Uhodla jste. Je velice podivná, jak jste podotkla. Nuž, budu o tom uvažovati. Avšak zatím jsem rád, že vy jediná kromě mne znáte dnešní událost do podrobnosti. Nejste mnohmluvná, neříkejte o tom ničeho. Za toto (ukazuje na postel) budu sám zodpovědný. A teď odejděte do svého pokoje. Já ztrávím dobře ostatek noci na pohovce v knihovně. Jsou již čtyři hodiny; za dvě hodiny vstává služebnictvo."

"Dobrou noc tedy, pane —" pravila jsem, odehávajíc.

Zdál se být překvapen, ale bez pffiny, ježto mne byl sám vyzval, abych odešla.

"Jak?" zvolal, "cheete mne již opustit a to takovýmto způsobem?"

"Vždyť jste mne sám k tomu vyzval!"

"Ale ne bez rozloučení, ne bez vědného slova; zkrátka ne tímto krátkým, drsným způsobem! — Vždyť jste mi zachránila život, zachránila jste mne před hrůzou a krutou smrtí a teď chcete ode mne odejiti, jako bychom byli úplně cizí? Alespoň mi podejte ruku!"

Podal mi ruku a já jsem zase svou; nejprve tiskl mi jí jednou, pak oběma rukama.

"Zachránila jste mi život, jsem rád, že za tolik jsem vám povinnován. Vše říci nemohu; komukoliv jinému bti za tolik závažnou nebylo by mi právě milé, ale u vás, Johano, tomu jinak; váš šlechetný čin mne netříf."

Zaměřel se a pohledl na mne; slova, jež jsem tušila, chvěla se mu na rtích; leč hlas jeho uzvěl.

"Dobrou noc tedy, pane; v tomto případě nedá se mluvit o dlubu, dobrodět, tifi a nějakých závazcích."

"Věděl jsem," pokračoval, "že jednou mi nějak prospějete — poznal jsem to na vašich očích, když prvné jsem vás uzřel. Milý váš výraz a úsměv nezpůsobil (opět se zarazil) . . . nezpůsobil . . . (spěšně nyní pokračoval) nadarmo nevýslovnou radost v nitru mém. — Mluví se o přirozené náklonnosti; slyšel jsem vypravovati o dobrých duších; v těch nejpodivnějších bajkách se nalézají zrnka pravdy. Moje drahá zachranitelko, dobrou noc."

Podivný důraz zůl jeho hlasem, zrak jeho plál podivným leskem.

"Jsem ráda, že náhodou jsem dělala," řekla jsem a ehtěla jsem odejiti.

"Jak, vy cheete přece odejiti?"

"Je mi zima, pane."

"Zima? Ach ano; vždyť stojíte ve vodě. Jděte tedy, Johano, jděte."

Než držel stále mou ruku a já nemohla jí nikterak vyprostiti. A tu vymyslíla jsem si následující prostředek.

"Zdá se mi, že přichází pani Fairfaxová," prosila jsem.

"Nuže, tedy odejděte!" na to uvolnil mou ruku a já odešla.

Pohlédla jsem se na lůžko, ale na spánek nebylo ani pomyslení. Až do rána zůtala jsem se na šumném, ale bouřném moři, kde plnoje radosti válely se vedle příboje vzpoury. Časem zdálo se mi, že za divokým vlnobitím vidím břeh, milý jako pahorky ráje a tu a tam veselý vítr, vzbuzený nádeji, vznášel ducha mého vítězně k cíli, leč nemohla jsem jej zmociti, neboť protivný vítr vanul s břehu odrážeje mne zpět.

Rozum odporoval obrátnosti, soudnost varovala před vášní. Na konci jsou rozčlelena vstala jsem, jakmile začalo svítati.

Konec dílu prvního.

Neměla nikdy lékaře. — "Až sám manželka, jež vždy byla slabá a chorobná," píše p. L. P. Tyrnau se St. Hillaire, Miss. "nikdy jsem neměl lékaře v domě od té doby, co jsem ušli po ruce Vaše Hoboko, a tomu jest jak myslím, teď 20 roků. To je hodně dlouho."

Není snad žádného jiného léku známého, by tak těsně byl ztotožňován s domovem jako Dr. Peter Hoboko. Tisíceově dověděli o jeho léčivých schopkách. Není na prodej v lékárnách, nřbrž došívá se lidem přímo z laboratoře majitelů, Dr. Peter Farbnay & Sons, 19-25 So. Hoyno ave., Chicago, Ill. Ady.

50,000 KNIH Uplně Zdarma. Je to závažná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řeč, jak lze vyléčiti ztracenou mužnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní síly, ztrátu síly, újedy, nezdrživost, žaludovní, jaterní, ledvinové a měchýřové nemázo, revmatism, kapavku a nově chycené nemoci, sžíveninu roury močové a vředy, vředy, vlastní mušlemi, ve vašem vlastním domově, privatně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná knižka vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyléčiti. Obsahuje celé základní vědomosti — právě to, co každý ženatý i svobodný muž měl by vědět. Tato knižka byla sepsána lékařem, který věnoval léta studia a zkoumání těchto zvláštních nemocí.

KUPON NA BEZPLATNOU KNIHU. DR. JES. LISTER & CO. B. 202-22 Fifth Ave., Chicago. Pánové: Dle vašich nabídek byl bych poštěn, kdybyste mi poslali úplně zdarma jednu z vašich bezplatných knih pro muže. Jméno: Ulice a číslo: Město:

Frank Svoboda Umělecký závod POMNÍKOVÝ Největší sklad pomníků ve Spojených Státech 1215-25 So. 13th Str. OMAHA, NEBR. Phones: Office: Douglas 1872. Residence: Douglas 5216.

THE MERCHANTS NATIONAL BANK OF OMAHA, NEB. UNITED STATES DEPOSITORY Capital \$500,000.00. Surplus and profits, \$700,000.00. The Merchants National Banka otevřela spořitelní oddělení a bude platiti na uložené peníze 3 procenta úroku ročně. Chceme s vámi obchodovat. LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON, President. Vice-President. FRED P. HAMILTON B. H. MEILE C. B. DUGDALE, Cashier. Ass't Cashier. Ass't Cashier.

SAMOŽITNÁ WHISKY NA GALLONY 10,000 gallonů za následující ceny: 2 gallovy \$4.25 5 gallovy \$9.75 1 gal. \$2.65 3 gallovy \$6.00 10 gallovy \$18.00. VYPLACENE. Harvest King Distilling Co. 300-12 West 5th St., KANSAS CITY, MO. Báb. D. Záhřeř skétn, nonakazuje literatury plus Vaši potěchu objednat. Chraňte se před padělky nekvalitní!